

de ikke fremtræde som stillkede til at hve Midler til at bære Statens Udgifter. Det ærede Medlem, der først havde Ordet, fremdrog saaledes de Staten tilhørende Kirker. Jeg skal i den Anledning bemærke, at Ingen skulde være mere tilfreds end jeg, naar jeg maatte see mig istand til at afhænde, jeg vil ikke sige alle, men endeel af disse Statsejendomme, som i ethvert Tilfælde ere en overordentlig vanskelig Administrationsgjensstand og altid ville blive et meget kostbart Activ for Statskassen. Ærede Medlemmer ville have seet, at der allerede i Budgettet ifjor var forlangt et betydeligt Beløb til disse Kirkers Restauration, og man vil finde, at der iaar søges et yderligere Tilskud, en Følge af, at det, som jeg nævnte, er en overordentlig vanskelig Administrationsgjensstand, hvor Ministeren ikke let kan gribe ind; og det kan da arrivere, at en saadan Tilstand kommer frem som den nærværende, at man bliver overbevist om, at saagodtsom alle Kirkerne trænge til en meget gjenneemgribende og meget kostbar Reparation, hvilket nu fremtræder med saa meget større Krav paa Hjælpstjærelse, som disse Kirker, som bekendt, nu ere komne ind under Provstestyret, hvad de hidtil ikke have været. Jeg troer ikke at gaæ Sandheden for nær ved at sige, at det ved de Underfølgelser, der ere anstillede om Kirkerens Tilstand, har vist sig, at væsentlige Brøst ere tilstede, og at det kræver betydelige Udgifter at faae dem redresserede. Men jeg vil vende tilbage til det af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds anviste Middel, nemlig at sælge Kirkerne, og jeg siger da, at Ingen skulde være glædere end jeg, om dette kunde skee; men Sagen er den, at jeg anseer det for umuligt at sælge dem, navnlig fordi de ikke have Indtægter, ialtsald ikke saadanne Indtægter, at Folk kunne være tjente med at kjøbe dem. Dette gjælder ganske vist ikke om dem alle; Kirkerne paa Falster og i Odsherred er der saaledes ikke Noget iveien for at sælge, da de have saa rigelige Indtægter, at der vel kan være Tale om Kjøbere; men det gjælder om Kirkerne i Kjøbenhavns Amt og Frederiksberg- og Kronborg-Districter. For alle disse sidstnævnte Kirker er Tienden i sin Tid bleven afløst med et saa fabelagtigt ringe Beberlag, at det for de fleste af dem ikke andrager Mere

end 40 Skilling pr. Tønde Hartkorn. Naar nu dertil kommer, at det er store Kirker med betydelige Reparationsudgifter, endeel Skatter, Refusioner, og hvad der ellers kan følge med, er det klart, at det ikke er let at blive af med dem, og jeg maa med Hensyn til den største Deel af dem betragte dette som umuligt uden Lovgivningsmagtens Mellemkomst, saaledes at der sikkes disse Kirker en saadan Indtægt, at de kunde blive Gjenstand for Kjøb. Jeg bemærker, at Forholdet i det Hele har været taget under Overveielse og for Tiden er under Behandling i Finansministeriet, saa at, hvad der kan gøres i saa Henseende, vil blive gjort. — Et andet æret Medlem har nævnt Statens Skove. Den sædvanlige Klage over de flette Indtægter af Skovene og de store Udgifter til dem har da ogsaa lydt iaar; og ganske vist er det ikke nogen behagelig Gjenstand at see, hvorledes en stor Deel af Indtægterne opsluges af Udgifterne. Ogsaa med Hensyn til denne Statsejendom har man anvist en Veie til at skaffe Forbedring tilveie paa, nemlig den at sælge Skovene. Ja, mine Herrer, jeg troer, at man ogsaa her overvurderer Betydningen af et saadant Salg. Der er ganske vist enkelte Skovstrækninger, som kunne sælges, og det meget let, navnlig alle de, der due Noget, som igjennem en lang Række af Aar ere bleve en forstandig og sparsommelig Behandling i forslig Henseende tildeel, kort sagt, alle de, som ere istand til at give Udbytte, men dog kun — thi dette maa bemærkes — forsaavidt de ikke ere allfor store. Det maa derhos bemærkes, at det paa ingen Maade er ved at tage enhver enkelt Skov for sig, at man kan sige, at Indtægten er flet, men at det er ved at tage Skovene gjennemsnitlig, ved at tage Alt det, der saa at sige er vordende eller tildeels mislykket Skov, at man faaer det overordentlig flette Billede ud deraf. Men en anden Omstændighed kan man heller ikke lade være at tage i Betragtning som en saadan, der bidrager, ikke alene til, at Indtægterne ikke ere store, men ogsaa til, at Udgifterne ere store, og det er den, at den nærværende Tid netop maa søge at bøde paa de Mangler, der skrive sig fra Fortiden, paa de Ufuldkommenheder, som en tidligere Forstkultur har medført. Skovdriften er jo ordnet